

INTERVJU: Barbara Petančič, direktorica razvoja kadrov Unije, d.d.

Ga. Barbara Petančič, univ. dipl. psih., je zaposlena kot direktorica oddelka za razvoj kadrov v podjetju Unija, d.d., znani računovodski hiši. Študij psihologije na Filozofski fakulteti UL ji je dal lepo iztočnico za nadaljevanje kariere, kjer so potrebne spretnosti poslušanja in ukvarjanja se z ljudmi, svetovanja in odločanja v poslovnem svetu.

Nabor različnih del jo je pripeljal do zanimivih izkušenj in predvsem – pomembnih ugotovitev. Le-te so še posebej pomembne za bodoče in trenutne študente, mlade iskalce zaposlitve in nasploh vse, ki so se v vrtincu vsakodnevnih obveznosti zamaknili v zatišje in čakajo na »boljše čase«, da jim bo nekdo vrnil energijo in motivacijo ter jih zvabil nazaj »v akcijo«.



1. Vaš študij psihologije se je prepletal s še enim veseljem, umetniškim. Srečali ste se z večno dilemo bodočih študentov. Kako ste se torej zorganizirali in na koncu odločili?

Primarno sem študirala psihologijo. Zanj sem se med drugim odločila tudi zato, ker sem pričakovala, da je to študij, pri katerem se mi ne bo treba ukvarjati z ničimer, kar diši po matematiki, no, potem so me pa 4 leta mučili s statistiko in psihometrijo,...

Moje največje veselje je bilo od nekdanj tudi likovno ustvarjanje, zato sem vzporedno s psihologijo študirala tudi slikarstvo. Končala sem 4. letnik, a ne diplomirala, ker sem se posvetila diplomu na psihologiji in prvi zaposlitvi. Morda se slikarstvu posvetim enkrat v daljni prihodnosti.

»Tudi, če se pri istem delodajalcu večkrat prijavite za isto delovno mesto, bo sčasoma lahko prepoznal, da je vaš interes neomajen in da veste, kaj hočete, in to je zelo pomembno.«

2. Gotovo imate kakšno zanimivo izkušnjo, pridobljeno tekom študija. Česa se najprej spomnite?

To je pa že precej daleč... Spomnim se zanimive izkušnje, in sicer s prakse, ki smo jo opravljali v psihiatrični bolnišnici in kjer sem imela priliko videti, kako je delati z ljudmi, ki imajo resne duševne motnje ali travme. Takrat sem se odločila, da nikoli ne bom klinični psiholog, ker se mi ni zdelo, da sem zmožna dnevno prežvečiti takšne vtise in stiske ljudi. Zelo pa me je zanimala psihologija prodaje in marketinga. Zanimala me je tudi otroška psihologija. Imela sem ambicije vpisati podiplomski študij neverbalne komunikacije na Berkleyu v ZDA, a je bila šolnina prevelik zalogaj. Zanimalo me je veliko stvari s področja psihologije.

3. Koliko zaposlitev ste že imeli v svoji karieri? Ali so bile vse te v Vaši stroki oz. ste delali to, za kar ste se izobrazili?

V svoji karieri sem zamenjala 5 zaposlitev, pri čemer sem začela kot profesorica psihologije na eni od gimnazij in zdržala natančno 1 leto. Pa ne, da je kaj narobe s poučevanjem mladine, le ponavljati ene in iste teme vsak dan za 7 letnikov mi ni zneslo. Je pa bila to zelo dobra izkušnja, ki me je naučila, da se moraš dobro pripraviti, če hočeš uspešno nastopati pred katerokoli publiko. Nekaj časa sem bila zaposlena tudi v marketingu in oglaševanju, kjer sem lahko s pridom izkoriščala svoje znanje psihologije. Nato me je pot zanesla v kadrovsko agencijo in tam sem se поблиže spoznala z organizacijsko psihologijo in na tem področju tudi ostajam zadnjih 12 let. Vse zaposlitve so bile del moje stroke, ki pa mi je omogočila pestrost.

4. Kakšen vidik imate o tem, da se prijavljamo na različna delovna, ne glede na izobrazbo in želje?

Verjamem, da je dandanes malo težje slediti svojim sanjam in delati v poklicu, ki si ga študentje želijo. Eksistenca hitro potrka na vrata, tako da ni prav veliko časa za izbiranje in čakanje na priložnost za sanjsko delo. Pa vendar moram reči, da bi bilo bolje, če bi iskali delo v okvirih svoje izobrazbe, pod pogojem seveda, da vas to delo res veseli.

»Podjetju ni tak problem vzeti začetnika in ga naučiti dela, problem je, če ta začetnik potem ugotovi, da to delo ni zanj.«

Če gledam iz svojega stališča – če bi npr. imela na razgovoru osebo, ki zadnjih 5 ali več let dela v prodaji, od nekdanj pa si želi delati kot računovodja, bi se vprašala, ali ima ta oseba res pravi interes, ker če bi ga imela, bi vztrajala na začrtani poti. Vprašala bi se tudi, ali ni morda temu tako, ker nima primernih kompetenc. Če nekdo dolgo časa sprejema delo izven svojega poklica, je to lahko dvorezen meč. Mislim, da delodajalci dobro razumemo, zakaj študentje nabirate izkušnje po različnih delovnih mestih, vseeno pa bi vam svetovala, predvsem študentom zadnjih letnikov, da bodite že kot študentje vztrajni pri iskanju tistega dela, ki vas res dolgoročno zanima. Tudi, če se pri istem delodajalcu večkrat prijavite za isto delovno mesto, bo sčasoma lahko prepoznal, da je vaš interes neomajen in da veste, kaj hočete, in to je zelo pomembno.

5. Z letom 2011 ste se zaposlili v Uniji, računovodski hiši, d.d. Kaj Vas je pripeljalo do tu, je bilo naključje ali prizadevanje priti v to podjetje?

Unija je to pozicijo iskala preko kadrovske agencije. Ta agencija me je poklicala in povabila k sodelovanju in seveda sem se z veseljem odzvala.

6. Kako bi opisali svoje delo v Uniji?

Zelo pestro, navdihujoče, izpolnjujoče, občasno precej naporno, a nikoli dolgčas. Delo, ki ima jasne cilje in je zanimivo do te mere, da čas mine tako hitro, da se niti dobro ne zavedaš kdaj. Delo, ki ti omogoča ogromno svobode pri razvijanju novih pristopov. Predvsem pa, kar je najbolj pomembno (in morda to vsakemu ni najbolj všeč) – to je okolje, ki ti nikoli ne pusti »zaspati« in ti omogoča, da se ogromno naučiš o delu, o poslu, o ljudeh in tudi o sebi.

7. Imate veliko stikov s študenti? Kakšne?

Študente sprejemam na razgovore 1 – 2-krat letno, ko iščemo pripravnike. Ravno v tem času smo spet v iskanju novih pripravnikov.

8. Kaj bi lahko svetovali študentom, ki pridejo na razgovor za delo?

Najprej bi jim svetovala, naj se prijavljajo na delovna mesta, za katera so usposobljeni. Da ilustriram – imam primer mladega posameznika, ki ima vsega skupaj 1 mesec izkušenj v računovodstvu, javi pa se dosledno na vsak oglas, ki ga objavimo – od pripravnika do samostojnega računovodje, javil se celo na oglas za vodjo računovodstva. Morda bi rad samo na vsak način prišel do razgovora, a vendarle, tega ne počnite, bodite realni.

Ko pridete na razgovor za delo in nimate izkušenj za to delo, bodite pripravljeni na to, da izkažete interes in motiviranost. Podjetju ni tak problem vzeti začetnika in ga naučiti dela, problem je, če ta začetnik potem ugotovi, da to delo ni zanj. Če ste začetnik, bomo želeli preveriti vaše delovne navade – najboljše jih boste lahko izkazali z rednim opravljanjem izpitov, visokim povprečjem, aktivno vključenostjo v različne projekte in društva, rednim počitniškim delom ipd., torej v splošnem z angažiranostjo.

Pomembno vlogo pri izboru odigra tudi osebni vtis, zato poskrbite za tiste najbolj preproste zadeve, ki se zdijo morda banalne, a so pomembni gradniki vtisa – urejenost, stisk roke, osnovni bonton in osebna energija. Predvsem je pomembno, da ko vas vprašamo, kakšne so vaše ambicije, da veste kaj hočete in zakaj hočete ravno to. Če imate že izkušnje z delom, za katerega kandidirate, pa bodite seveda pripravljeni povedati, kakšne so in česa ste se naučili. Za vsako stvar, ki jo boste navedli, imejte pripravljen konkreten primer. Če menite npr., da imate »vodstvene sposobnosti«, potem bodite pripravljeni na to, da boste pojasnili s konkretnimi primeri, kje, kdaj in kako so prišle do izraza. Predvsem ne navajajte ničesar, kar sicer lepo zveni, a tega ne znate ilustrirati s konkretnimi primeri iz preteklosti. Bodite konkretni, dobro poslušajte vprašanja, ki vam jih postavljamo in njih odgovorite jasno in konkretno.

»Tveganje boste zmanjšali, če boste izkazali, da ste bili tekom študija ves čas aktivni.«

9. Kaj je po Vašem mnenju pomembno, da si študentje tekom študija postavijo za prioritete, k čemu je dobro stremeti...?

Največja težava, s katerimi se študentje srečujejo pri iskanju zaposlitve je, da nimate (dovolj) delovnih izkušenj. Delodajalci raje vzamemo nekoga, ki že ima izkušnje, kot začetnika. Problem je v tem, da ste za delodajalca tveganje – sprašujemo se, ali se dovolj

hitro učite, ali znate prenesti teorijo v prakso, ali ste res motivirani za to delo in ali imate delovne navade? Tveganje boste zmanjšali, če boste izkazali, da ste bili tekom študija ves čas aktivni, da ste se delali na različnih projektih, bili na dodatnih izobraževanjih, bili aktivni v društvih ipd. Prioriteta naj vam bo torej čim večja aktivnost na področjih, ki vas zanimajo.

10. Bi delili z nami kakšen nasvet, katere kompetence se pogosto iščejo pri študentih, ki kandidirajo za delo v računovodski hiši?

Kar je pri nas najbolj pomembno je, da ima oseba žilico za raziskovanje, da se je pripravljena neprestano učiti, da se zna prilagajati spremembam, da je usmerjena v stalno iskanje še boljših rešitev in ima dobre socialne in komunikacijske veščine.

Dodala bi še to, da je najlepše v podjetje dobiti ekipo sposobnih mladih ljudi, ki vedo kaj hočejo in so pripravljeni v to vložiti čas in energijo ter vnesejo svež veter in nove ideje v podjetje.